

## Arrest

nr. 308 050 van 10 juni 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS  
Lakenselaan 53  
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat L. LUYTENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U, N.I. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 24 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in Tingawer, een dorp in het district Alingar van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. In Afghanistan bleef u altijd binnen in uw huis. Uw vader is reeds gestorven. U heeft één broer, met wie u acht jaar geen contact had, die in het Afghaanse nationale leger zat. Na de val van Afghanistan is uw broer gevlucht naar Turkije. Uw moeder woont op heden nog alleen in uw huis te Afghanistan.*

*In Afghanistan kent u problemen omwille van een conflict aangaande grond binnen uw familie. Uw vader werd acht à negen jaar geleden gedood door de zoons van zijn broer, uw neven. Uw neven, die bij de taliban zitten, hebben hem doodgeschoten omdat ze jullie grond wilden hebben. Uw broer vervoegde na de dood van uw vader het Afghaanse nationale leger. U bleef altijd binnen uit angst om ontvoerd of gedood te worden. Na de dood van uw vader kwamen de taliban naar uw huis en ze vroegen naar u en uw broer. Uw moeder zei telkens dat jullie er niet waren waarna ze weggingen. Toen u ouder werd kwamen de taliban achter u aan en*

ze bedreigden u. Daarom besloot een vriend van uw vader dat u weggestuurd moest worden uit Afghanistan en hij regelde uw vertrek. Na uw vertrek stuurden de taliban nog brieven naar u. Wat in de brieven staat weet u niet.

U verliet Afghanistan meer dan drie jaar voor uw aankomst in België (2018). U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Bosnië en Italië naar België waar u op 17 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming (VIB) ingediend hebt.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door uw neven die bij de taliban zitten.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer (allemaal fotokopieën): Uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs), uw paspoort, dreigbrieven van de taliban en documenten met betrekking tot het werk van uw broer voor het nationale leger.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door uw neven, die lid zijn van de taliban, omwille van een grondconflict dat uw familie in het verleden had. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo merkte het CGVS eerst en vooral op dat u erg weinig kon vertellen en zeer vaag bleef over uw problemen. Om het CGVS te overtuigen van uw problemen werden verschillende documenten door u neergelegd (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze erg weinig bewijswaarde hebben. Zo kon u amper iets zeggen over de documenten die u neerlegde op het CGVS. U wist enkel dat het brieven waren die geadresseerd waren aan u en geschreven zijn door de taliban (CGVS, p. 4). Wat er in de brieven staat weet u niet. U verklaart dat u het niet weet doordat uw moeder en u niet kunnen lezen. Het is echter zeer onlogisch, en weinig ernstig te noemen, dat u en uw moeder niet wilden weten wat er in de brieven staat. Er wordt verwacht van verzoekers om internationale bescherming dat ze kunnen vertellen wat ze precies neerleggen ter staving van hun relaas. Dat u en uw moeder niet kunnen lezen is geen afdoende reden om te verklaren waarom u niet weet wat de inhoud van de documenten is. Er zijn immers nog andere manieren om te achterhalen wat in de brieven geschreven staat. Zo kan logischerwijs verwacht worden dat u aan iemand die wel kan lezen zou vragen wat er in de documenten staat. Dat u dit aan niemand gevraagd hebt is weinig doorleefd aangezien verwacht wordt dat u iets meer interesse zou vertonen in uw eigen problemen, in casu quod non (CGVS, p. 5).

Aangezien uzelf niet kon vertellen wat in de documenten stond werd besloten om ze te laten vertalen. Uit de vertaling (Administratief dossier – Groene map, stuk 5) bleek echter dat het niet enkel dreigbrieven waren die u neerlegde. Ook zat er een brief in die geschreven was ter bevestiging van de feiten die zich afgespeeld hadden tussen u en uw neven in het dorp en waarbij uw vader gedood werd. Het is echter onlogisch dat u niet wist dat dergelijke brief tussen de documenten zat die u neerlegde. Een brief ter bevestiging van de feiten wordt immers verkregen doordat dit gevraagd wordt aan derden die op de hoogte zijn van de gebeurtenissen. Dergelijke brieven hebben dus een gesolliciteerd karakter waardoor verwacht kan worden dat u in dergelijk geval wel weet hebt van het document en de inhoud ervan.

Er werd bovendien opgemerkt dat de inhoud van voorgaande brief strijdig is met uw verklaringen aangaande wat gebeurd is in Afghanistan. Zo staat er neergeschreven dat u in 1391 (= 2012) gevochten hebt met de zoons van uw oom. Het gevolg hiervan was dat uw vader gedood werd door deze zoons. U bent toen, omdat u jong was, gevlucht om uw eigen leven te redden. Verder stelt de brief dat uw leven in het land nu moeilijk is en dat het gevaar bestaat dat u zal gedood worden (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Er kan dus met andere woorden afgeleid worden dat uw vader zagezegd gedood werd omdat u vocht met uw neven en dat u daarna weggevlucht bent vandaar. Later moest u het land ontvluchten omdat uw leven er moeilijk was en u het risico liep om gedood te worden. Het voorgaande valt echter niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS, zijnde dat uw vader gedood werd omwille van een grondconflict en dat u daarna altijd binnen in het huis bleef (CGVS, p. 10, 15, 18). Wat er ook van zij, het is duidelijk dat u geen klare wijn schenkt over uw leven in Afghanistan.

Verder dient opgemerkt te worden dat het erg onlogisch is dat er brieven geadresseerd werden aan u. Zo konden u en uw moeder namelijk niet lezen (CGVS, p. 4, 5, 10). Bijgevolg mag het vreemd heten dat uit de vertaling van de brieven blijkt dat u telkens de volgende dag opgedragen werd om zich te vertonen bij de instanties van de taliban (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Wat het des te onlogischer maakt dat een brief bezorgd werd aan u is de vaststelling dat u reeds meerdere jaren vertrokken was uit Afghanistan op het moment dat de brief geschreven werd. Zo ontving u de eerste brief op 21/09/1443 (Islamitische datum) wat overeenstemt met 7 april 2022. De tweede brief werd geleverd op 12/11/1443 (Islamitische datum) wat overeenstemt met 12 juni 2022. De derde brief werd geleverd op 29/04/1401 (Afghaanse datum) wat

overeenstemt met 20 juli 2022. Uit uw verklaringen op het CGVS kan afgeleid worden dat u meer dan drie jaar nodig had om van Afghanistan naar België te reizen (CGVS, p. 20). Aangezien u op 16 mei 2021 toekwam in België (Administratief dossier – Inschrijving van de asielaanvrager) kan bepaald worden dat u vertrok in 2018. Het houdt bijgevolg weinig steek dat de taliban nog brieven, geadresseerd aan u, bezorgen nadat u maar liefst vier jaar weg bent uit het land. Het is weinig aannemelijk dat de taliban geen weet hebben van uw vertrek uit Afghanistan. Zo kan u namelijk al vier jaar lang niet meer gezien zijn in Afghanistan. U beweert nochtans dat de taliban een goed georganiseerde groepering die over een sterk netwerk doorheen gans Afghanistan beschikken (CGVS, p. 20).

Het mag trouwens de nodige verbazing wekken dat in de tweede brief neergeschreven staat dat als u niet opdaagde de taliban het bevel zouden krijgen om uw huis in brand te steken (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Dit is iets wat klaarblijkelijk niet gebeurd is aangezien uw moeder op heden gewoon thuis is in het dorp (CGVS, p. 12).

Het CGVS merkt ook op dat de door u voorgelegde documenten fotokopies zijn waarvan de bewijswaarde relatief is. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De vaststelling dat u documenten neerlegt waarvan u de inhoud niet kent is weinig ernstig te noemen. Het is ook bijster absurd dat na de vertaling van de brieven blijkt dat de inhoud niet overeenstemt met uw verklaringen en tevens niet past binnen een logisch geheel. Het CGVS dient u er daarom op te wijzen dat deze vaststelling op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Uw verklaringen omtrent het stuk grond, wat tot uw problemen geleid heeft, houden bovendien erg weinig steek. Zo wordt het stuk grond sinds de dood van uw vader niet gebruikt (CGVS, p. 16, 17). Dit is echter erg onlogisch aangezien enkel uw moeder nog in het dorp is en zij dus de enige is die kan ingaan tegen uw neven. Gelet op de huidige context, voor vrouwen, in Afghanistan is het totaal niet aannemelijk dat uw moeder dit zou kunnen, temeer uw moeder ook nog eens erg oud is (CGVS, p. 5). Dat uw neven het stuk grond niet gebruiken omdat ze niet kunnen doordat jullie, zijnde u en uw broer, nog leven weet evenmin te overtuigen (CGVS, p. 17). Zo is er geen enkel bewijs voorhanden dat het stuk grond eigenlijk aan jullie toebehoort (CGVS, p. 17). Ook kan verwacht worden dat talibancommandanten, wat uw neven zijn volgens u, voldoende macht hebben om in een ruraal dorp te nemen wat ze willen (CGVS, p. 16). Dat uw moeder alleen in het huis woont (CGVS, p.3) staat overigens in schril contrast met de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat vrouwen precies vanwege tradities zoals de pashtunwali en dat zeker weduwes zoals uw moeder een bijzonder lage plaats hebben op de maatschappelijke ladder, en dat het ongehoord en ondenkbaar is dat een vrouw in Afghanistan alleen zou wonen, of zelfs alleen met haar kinderen, zonder een volwassen man in het huishouden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie) Dat het beeld dat u schetst van uw levensomstandigheden in Afghanistan flagrant strijdig is met de culturele context van dat land, onderstreept verder dat u de Belgische instanties om de tuin probeert te leiden.

Verder is het allesbehalve doorleefd dat u niet weet wat uw vader vroeger teelde op zijn velden (CGVS, p. 11). Er mag verwacht worden dat u dergelijk iets wel zou weten. U dient namelijk, aangezien u nu 23 of 24 jaar bent (CGVS, p. 6), veertien à zestien jaar geweest te zijn toen uw vader acht à negen jaar geleden stierf (CGVS, p. 11). Daarnaast waren die velden ook de reden waarom uw vader gedood werd en u problemen kende. Bijgevolg kan er vanuit gegaan worden dat u meer zou weten over deze velden, in casu quod non.

U legde tevens ook tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen af over de malik (=dorpshoofd) en uw neven. Zo verklaarde u dat uw neven de grond niet aanraakten omdat ze bang zijn van het dorpshoofd (CGVS, p. 17). Iets later verklaarde u merkwaardig genoeg dat de malik jullie destijds niet kon helpen omdat hij ook, net zoals u, bang was van deze mensen omdat ze erg machtig waren. Uw verklaring raakt echter kant noch wal aangezien u zelfs nooit hulp gevraagd hebt aan het dorpshoofd (CGVS, p. 18-19).

Het past bovendien ook niet binnen een logisch geheel dat er geen hulp gezocht werd in Afghanistan (CGVS, p. 18). Er kan immers verwacht worden dat er stappen genomen zouden worden om het probleem op te lossen, in casu quod non.

Daarnaast is het volstrekt onduidelijk waarom uw neven, de talibancommandanten, u en uw broer niet op hetzelfde moment als uw vader gedood hebben. Dan ging de grond onmiddellijk aan hen toebehoren en was het probleem direct opgelost voor hen (CGVS, p. 17). U was inderdaad nog jong maar de taliban worden niet geroemd vanwege hun zachtaardigheid. Uw broer daarentegen was trouwens al een volwassen persoon, zo was hij 38 jaar toen u er was (CGVS, p. 5). Bijgevolg is het erg onlogisch dat uw broer nog twee jaar, volgens uw verklaringen bij DVZ, in het dorp bleef na uw vader zijn dood (Administratief dossier – verklaring DVZ, 13, 17). Het was pas toen uw broer naar het leger ging, zes of zes een half jaar geleden, dat u niks meer vernam van hem (CGVS, p. 6, 12-13).

Het is tevens erg merkwaardig dat u verklaarde dat er na uw vertrek uit Afghanistan niets meer gebeurd is (CGVS, p. 19). Er kan nochtans vanuit gegaan worden dat uw problemen niet zouden ophouden met bestaan doordat u het dorp verliet. Temeer de taliban naar uw huis kwamen voor uw vertrek en u wilden meenemen.

Daarom werd besloten dat u weggestuurd moesten worden (CGVS, p. 18). Het mag gelet op het voorgaande ook verbazen dat u niet weet of de taliban na uw vertrek nog langskwamen bij u thuis op zoek naar u (CGVS, p. 19).

Verder legt u heel warrige verklaringen af over de reden waarom de taliban u werkelijk viseerden. Naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe verklaarde u dat de poging tot rekrutering van uw persoon een voorwendsel was om u te doden en op die manier uw eigendommen te verkrijgen (CGVS, p.19, 20). Voordien had u verklaard Afghanistan verlaten te hebben omdat de taliban naar uw huis kwamen en u wilden meenemen om te werken voor hen, niks meer, niks minder (CGVS, p. 16). Iets later verklaarde u echter niet te weten waarom de taliban u wilden meenemen. U beweert dat u toen zeer jong was en dat u daardoor niet wist waarom ze u wilden meenemen (CGVS, p. 18). Voorgaande bewering is echter niet geloofwaardig aangezien u op het moment van uw vertrek reeds meerderjarig was. Het mag dus ten stelligste verbazen dat u niet consistent kan zijn over waarom u Afghanistan werkelijk moest verlaten. Nochtans liet u bij DVZ ook al optekenen dat u Afghanistan moest verlaten omdat de taliban u wilden rekruteren en u weigerde. Ook wilden de taliban dat uw broer het leger verliet en zich eveneens aansloot bij de taliban (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Uw uiteenlopende verklaringen doen uw geloofwaardigheid uiteraard geen goed. Dat de taliban indien ze het werkelijk op u gemunt hadden niet onmiddellijk achter u (en uw broer aangingen) vanwege het grondconflict raakt overigens kant noch wal.

Het is ook volstrekt onlogisch dat de taliban nooit uw huis binnengekomen zijn om u te zoeken. Er kan immers verwacht worden dat als de taliban werkelijk geïnteresseerd waren in u dat ze toch eens uw huis doorzocht zouden hebben, in casu quod non (CGVS, p. 19).

Voorgaande vaststellingen doen vermoeden dat er heden ten dage geen sprake is van een betekenisvol grondconflict. Er kan immers verwacht worden dat uw neven, de talibancommandanten, het stuk grond niet onaangeroerd zouden laten als ze bereid waren om er voor te doden en op heden geen weerstand meer hebben. Ook blaast u warm en koud tegelijkertijd over de reden waarom ze u wilden meenemen wat niet doorleefd overkomt. U weet immers zelf niet goed waarom de taliban werkelijk naar uw huis kwamen en vroegen naar u. Gelet op voorgaande vaststellingen kan het Commissariaat-generaal enkel vaststellen dat uw relaas weinig aannemelijk is.

Wat betreft uw verklaring (in een van uw versies) dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf) en de EUAA Country Guidance van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat haar persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Integendeel, u en uw broer zijn net een belemmering voor uw neven, zijnde de taliban, aangezien jullie op heden nog eigenaar zijn van het stuk grond. Het is pas wanneer jullie er beide niet meer zijn dat de gronden naar jullie neven gaan. Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke.

Het CGVS dient ook aan te stippen dat u er niet in slaagt om een zicht te bieden op het leven dat u had in Afghanistan. Zo verklaarde u nooit naar school geweest te zijn vanwege het persoonlijk conflict dat jullie hadden. U deed niks in Afghanistan, u had geen bezigheden. Zo bleef u altijd binnen in huis en u ging nooit buitenshuis. In het huis was er ook niks te doen. U leefde alleen in het huis samen met uw moeder (CGVS, p. 10). Het hoeft weinig betoog dat het quasi onmogelijk is dat u helemaal niks deed in Afghanistan. U kent verder het huidige Afghaanse jaar niet, u kent de Afghaanse maanden niet, u weet niet waar de Amerikanen zaten in Laghman, u ging nooit naar de moskee want u kwam niet buiten, u weet niet wanneer uw vader precies gedood werd, u weet niet hoe oud u toen was, u weet niet of u ooit te maken kreeg met aardbevingen, overstromingen, orkanen, u weet niet waarom jullie geen hulp zochten bij de dorpsoudsten, u weet niet of de taliban nog langskwamen na uw vertrek, u weet niet wanneer u Afghanistan juist verliet, zelfs het seizoen herinnert u zich niet (CGVS, p.6,8,10,11, 15,16, 19,20). Daarenboven bleek ook dat u pas op de hoogte kwam van het grondconflict toen uw vader gedood werd (CGVS, p. 17). Dit wil dus zeggen dat u zeker en vast een leven had in Afghanistan voor uw vader stierf, voor u veertien jaar werd. Het houdt bovendien ook geen steek dat u door het persoonlijk conflict niet naar school ging aangezien u ongeveer veertien jaar was toen uw vader stierf en u toen pas op de hoogte kwam van deze problemen. De vaststelling dat u op zelfstandige wijze van Turkije naar Europa reisde valt bovendien niet de rijmen met het door u geschetste leven dat u had. Voorgaande vaststelling doet weerom vermoeden dat u geen klare wijn schenkt over het door u voorgehouden leven in Afghanistan. Nochtans is het erg belangrijk om een correct beeld van uw leven te schetsen. Uw levensomstandigheden in Afghanistan zijn namelijk onlosmakelijk verbonden met uw relaas.

*U bent er daarnaast ook niet in geslaagd om het CGVS er van te overtuigen dat uw broer actief was voor het Afghaanse nationale leger. Zo legt u wel documenten neer van uw broer (Administratief dossier – Groene map, stuk 4) om dit aan te tonen maar u kan eigenlijk niet vertellen wat de documenten precies zijn. Dit omdat u niet kan lezen en u er ook niet naar gevraagd hebt (CGVS, p. 4), iets wat an sich al weinig ernstig te noemen is. Over uw broer zijn werk voor het leger kan u weinig tot niks zeggen. Zo had u, wat erg merkwaardig is, geen contact meer met uw broer toen hij het leger verwoogde. U hoorde, maar liefst, acht jaar lang niks van uw broer toen hij vertrok naar het leger (CGVS, p. 5-6, 12). Waar uw broer woonde toen hij in het leger zat weet u niet, wat zijn taak was weet u evenmin, er was simpelweg geen contact. Kortom, u kan eigenlijk niks vertellen over het werk van uw broer. Dat u dan plots, jaren na zijn verdwijning, na de machtsovername door de taliban, vanuit Turkije telefonisch gecontacteerd werd door hem omdat hij u toevallig op een foto van vrienden zag staan en deze vrienden uw telefoonnummer aan hem gaven waarop hij ook documenten van zijn werk naar uw moeder (!?) in Afghanistan stuurde (in plaats van naar u) en uw moeder op haar beurt de kopieën naar u zond, weet – en dit behoeft geen verder betoog - helemaal niet te overtuigen (CGVS, p.12-13). Totaal onverwacht krijgt u van uw lang verdwenen broer een stapel documenten (kopieën) waarover u eigenlijk geen zinnig woord kunt zeggen (zie supra). Ook stelt u met uw broer gesproken te hebben, dan weer betroffen het stemberichten, ook zou zijn gsm uitgestaan hebben na jullie eerste contact, vervolgens zou hij gsm's van anderen gebruikt hebben, ook suggereert u dat er deportaties zijn in Turkije waarmee u lijkt aan te geven dat u geen contact meer heeft met uw broer, u geeft ontwijkende antwoorden etc., het lijkt er vooral op dat u helemaal verstrikt raakt in uw eigen leugens. U dient er verder ook op gewezen te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze zelf geloofwaardig zijn. Documenten alleen, zonder verklaringen, zijn bijgevolg niet bij machte om het CGVS te overtuigen van uw broer zijn profiel. Temeer corruptie en documentenfraude frequent voorkomt in Afghanistan (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1). Volledigheidshalve dient bij het voorgaande ook opgemerkt te worden dat er geen enkel bewijsstuk neergelegd werd om aan te tonen dat u werkelijk verwant bent met de persoon aan wie de documenten toebehoren. Zo kan u geen foto neerleggen van u en uw broer tezamen (CGVS, p. 17). Ook werden geen identiteitsdocumenten, zoals een taskara of paspoort, van uw broer neergelegd. Supra werd evenwel al aangetoond dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de manier waarop het recente contact met uw broer tot stand kwam, en evenmin aan uw verklaring dat uw broer een soldaat was.*

*Of uw vader al dan niet gestorven is kan gelet op al het voorgaande noch bevestigd noch ontkracht worden. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan het gegeven dat hij gedood werd omwille van een grondconflict. Bewijzen van zijn dood werden eveneens niet neergelegd.*

*Tot slot dient nog aangestipt te worden dat u verklaarde nooit asiel in een andere Europees land te hebben gevraagd (CGVS, p. 8). Nochtans dient hierbij opgemerkt te worden dat u landen zoals Griekenland en Italië bent gepasseerd (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 32; CGVS, p. 20) zonder een VIB in te dienen. Dat u dit echter nagelaten heeft ondermijnt de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen aangezien verwacht kan worden dat een VIB gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt. Dit doet dan ook vermoeden dat er eerder opportunistische redenen en/of socio-economische motieven aan de basis van uw verzoek liggen.*

*Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten en op basis van de ongerijmdheden in uw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw neven, zijnde leden van de taliban, u zullen viseren bij een terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte u aannemelijk dat uw vader gedood werd op de wijze en om de reden die u beschrijft, noch maakte u aannemelijk dat u een vrees kunt puren op basis van het vermeende profiel van uw broer, zögezegd een soldaat in het leger.*

*Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*De overige documenten die u hebt neergelegd kunnen deze beoordeling niet ombuigen. De fotokopie van uw taskara en paspoort zijn slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

*Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

*Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.*

*Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en*

de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.*

*Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg*

of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Waar zijn relaas in de bestreden beslissing ongeloofwaardig wordt bevonden, geeft verzoeker in het voorliggende verzoekschrift aan dat hij zijn verklaringen bevestigt, dat er wel degelijk een grondconflict is en dat het gevaar des te groter is doordat zijn neven taliban zijn.

In diezelfde context kadert volgens verzoeker zijn vrees voor rekrutering door de taliban. Verzoeker stipt in dit kader aan dat het woord 'rekrutering' verschillende betekenissen heeft en dat het in dit geval meer gaat om machtsmisbruik en een techniek om hem te bestraffen of te elimineren. Dit alles moet worden begrepen in het licht van zijn verwantschap met zijn neven/talibancommandanten. "Verzoeker zal niet nalaten verder onderzoek te doen en na te gaan of hij nog bijkomende bewijsmiddelen kan neerleggen".

Verzoeker geeft verder aan het niet eens te kunnen zijn met de analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan die in de bestreden beslissing wordt gedaan. Volgens hem kan er nog geen objectief en duurzaam besluit worden gevormd inzake het al dan niet voorkomen van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict en zijn een aantal premissen die in de bestreden motivering worden opgenomen voorbarig. Verzoeker wijst erop dat het verdwijnen van een aantal actoren niet zomaar leidt tot een significante daling van het geweld en dat er nog voldoende actoren actief zijn, stelt dat het voorbarig is zich te baseren op cijfers die verzameld zijn in een fase van instabiliteit, wijst op de verminderde aanwezigheid van waarnemers en organisaties en de verminderde rapportering, vraagt zich af hoe representatief en volledig de zogenaamde objectieve informatie in feite wel is, haalt aan dat er geen rechtsstaat is in Afghanistan aangezien de taliban er aan de macht zijn, betwist de daling van het aantal interne ontheemden en wijst op algemene landeninformatie.

Ook de redenering inzake de sociaal-economische en humanitaire situatie in Afghanistan kan verzoeker niet onderschrijven. Volgens hem moeten een aantal elementen nader worden onderzocht. Verzoeker benadrukt dat niet betwist wordt dat zijn land zich in een uitzonderlijke sociaal-economische crisis bevindt en dat dit wordt bevestigd door alle objectieve bronnen. Vervolgens tracht verzoeker, aan de hand van algemene landeninformatie, aan te tonen dat de sociaaleconomische crisis wel degelijk grotendeels veroorzaakt wordt door het handelen en/of nalaten van derden, met name het talibanregime. Ook wijst verzoeker erop dat er geen juridische invulling wordt gegeven aan het talibanregime, dat dit regime internationaal niet erkend wordt en dat dit om opheldering vraagt. De notie van 'bescherming' is immers intrinsiek verbonden aan het bestaan van een rechtsstaat en van een erkende en legitieme overheid. Verzoeker wijst op en citeert uit algemene landeninformatie.

Verzoeker is het verder niet eens met de stelling dat, indien er problemen zouden zijn in Afghanistan, deze zouden worden gerapporteerd. Rurale regio's, zoals die van hem, zijn slecht bereikbaar en het staat vast dat hij bij een terugkeer met argusogen zou worden bekeken maar wellicht een veel erger lot zal ondergaan. Verzoeker heeft in West-Europa verbleven en moet dus manifesteren de morele wetten en waarden van zijn cultuur en religie hebben overschreden. Dit is nog maar het minste wat men hem kan aanwrijven. Verzoeker wijst andermaal op en citeert uit algemene landeninformatie, herhaalt dat er geen rechtsstaat is in Afghanistan en stelt dat het onmogelijk is om internationale bescherming te weigeren aan personen die gegronde redenen aanvoeren om niet te moeten/kunnen leven onder het talibanregime.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of, in ondergeschikte orde, om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

### 3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting een bundel medische stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

3.2. Verweerder legt op 8 mei 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

### 4. Beoordeling van de zaak

4.1. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich in wezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijn hoofd geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.3. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Tingawar in het district Alingar in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban, zou verzoeker zijn land en regio van herkomst hebben verlaten. Daarnaast stelt verzoeker ten aanzien van Afghanistan nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, omwille van de sociaal-economische omstandigheden in zijn land en regio van herkomst en omwille van de veiligheidssituatie aldaar.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker geen overtuigende bewijsstukken neerlegt ter staving van zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit. De taskara en het paspoort, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn, in tegenstelling met wat verweerder laat uitschijnen in de bestreden beslissing, immers geenszins van zulke aard dat deze verzoekers identiteit en nationaliteit kunnen aantonen. De taskara en het paspoort in kwestie worden namelijk slechts neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan deze stukken geen bewijswaarde worden

gehecht. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker ter verklaring van het feit dat hij de originele van deze stukken niet neerlegt geen afdoende uitleg biedt. Verzoeker gaf immers aan dat hij zijn originele taskara en paspoort bij zijn vertrek achterliet in Afghanistan en dat deze nog bij zijn moeder thuis waren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3; verklaring DVZ, nr.24). Dat zijn moeder deze stukken daarbij niet zou kunnen opsturen omdat zij alleen zou zijn en deze niet zou kunnen versturen via de post, kan in dit kader niet overtuigen. Uit verzoekers overige verklaringen bij het CGVS blijkt immers dat verzoekers moeder in Afghanistan zou worden geholpen door een vriend van zijn vader. Deze vriend zou haar bezoeken en zou onder meer boodschappen voor haar doen (administratief dossier, npo, p.12, 15). Bijgevolg kan worden aangenomen dat deze vriend ook documenten voor haar kan versturen. Ten aanzien van verzoekers taskara, kan bovendien worden opgemerkt dat verzoeker hierover uiterst vage verklaringen aflegde, hetgeen de bewijswaarde van dit document nog verder ondergraaft. Zo kon verzoeker in het geheel niet preciseren hoe oud hij zou zijn geweest toen hij zijn taskara ging afhalen. Evenmin kon hij aangeven wanneer zijn taskara zou zijn aangemaakt. Nochtans stond dit volgens hem gewoon in dit document aangegeven (*ibid.*, p.4). In het kader van het voorgaande, kan bovendien worden gewezen op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en het neergelegde paspoort en dat dergelijke documenten daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Ook deze informatie maakt dat de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde kopieën van identiteitsdocumenten danig moet worden gerelativeerd.

Dient verder te worden opgemerkt dat het een ernstige negatieve indicatie vormt voor verzoekers voorgehouden nationaliteit en herkomst dat verzoeker klaarblijkelijk geen kennis had van de Afghaanse kalender. Zo kon hij niet aangeven welk jaar het volgens de Afghaanse kalender was en bleek hij de Afghaanse maanden, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, niet te kennen (*ibid.*, p.6).

Daarenboven legde verzoeker kennelijk ongeloofwaardige verklaringen af over en wenst hij klaarblijkelijk geen duidelijk zicht te bieden op het leven dat hij had in Afghanistan. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

*"Het CGVS dient ook aan te stippen dat u er niet in slaagt om een zicht te bieden op het leven dat u had in Afghanistan. Zo verklaarde u nooit naar school geweest te zijn vanwege het persoonlijk conflict dat jullie hadden. U deed niks in Afghanistan, u had geen bezigheden. Zo bleef u altijd binnen in huis en u ging nooit buitenshuis. In het huis was er ook niks te doen. U leefde alleen in het huis samen met uw moeder (CGVS, p. 10). Het hoeft weinig betoog dat het quasi onmogelijk is dat u helemaal niks deed in Afghanistan. U (...) ging nooit naar de moskee want u kwam niet buiten (...) Daarenboven bleek ook dat u pas op de hoogte kwam van het grondconflict toen uw vader gedood werd (CGVS, p. 17). Dit wil dus zeggen dat u zeker en vast een leven had in Afghanistan voor uw vader stierf, voor u veertien jaar werd. Het houdt bovendien ook geen steek dat u door het persoonlijk conflict niet naar school ging aangezien u ongeveer veertien jaar was toen uw vader stierf en u toen pas op de hoogte kwam van deze problemen. De vaststelling dat u op zelfstandige wijze van Turkije naar Europa reisde valt bovendien niet de rijmen met het door u geschetste leven dat u had. Voorgaande vaststelling doet weerom vermoeden dat u geen klare wijn schenkt over het door u voorgehouden leven in Afghanistan. Nochtans is het erg belangrijk om een correct beeld van uw leven te schetsen."*

Verzoeker laat de voormelde motieven volledig onverlet. Derhalve blijven deze onverminderd overeind. Bijkomend kan in het kader van het voorgaande nog worden opgemerkt dat verzoeker, ondanks dat hij beweerde dat hij in een landbouwregio woonde, dat zijn vader voor diens overlijden landbouwer was en dat hij op het ogenblik van het beweerde overlijden van zijn vader toch al een zekere leeftijd moet hebben gehad, in het geheel niets bleek te kunnen vertellen over de landbouwactiviteiten van zijn vader en niet bleek te weten welke gewassen zijn vader teelde (administratief dossier, npo, p.7, 11). Dient eveneens te worden vastgesteld dat verzoeker niet eens bleek te kunnen aangeven of hij voordat zijn vader zou zijn overleden en toen hij nog jong was wel ooit naar buiten ging en of hij daarbij andere plaatsen bezocht of niet (*ibid.*, p.18). Dat verzoeker, ondanks dat hij op het ogenblik waarop zijn vader zou zijn overleden reeds 14 tot 16 jaar oud was en indien hij nadien werkelijk de woning nooit meer zou hebben verlaten en niets meer te doen had, niet eens zou kunnen aangeven of hij voorheen wel naar buiten ging en/of plaatsen bezocht, ontbeert iedere ernst en iedere geloofwaardigheid.

Verder legde verzoeker kennelijk gebrekkig verklaringen af en vertoonde hij een verregaande onwetendheid betreffende zijn vermeende regio van herkomst. Zo gaf verzoeker aan dat er dichtbij zijn dorp een grote rivier liep die naar de hoofdstad leidde, doch bleek hij niet eens de naam van deze rivier te kunnen verstrekken (*ibid.*, p.7). Verder kon verzoeker niet één district noemen dat aan zijn eigen voorgehouden district zou grenzen (*ibid.*, p.7). Voorts beweerde verzoeker te hebben gehoord van een basis in Alikhail doch kon hij de naam van deze basis niet verstrekken (*ibid.*, p.8). Bovendien beweerde verzoeker dat er vroeger Amerikanen in de regio waren maar bleek hij niet in staat aan te geven waar deze Amerikanen gelegerd waren (*ibid.*, p.8). Eveneens vertoonde verzoeker een verregaand gebrek aan kennis omtrent de bevolkingssamenstelling van

zijn dorp en zijn regio. Zo beweerde hij dat er in de regio Pashtoe, Pashai en “*alle soorten mensen*” waren maar ontweek hij vervolgens de vraag hoeveel Pashai er dan waren door aan te geven: “*In het dorp kan je allerlei soorten mensen vinden*” (*ibid.*, p.8). Gevraagd naar andere stammen in de regio benevens zijn eigen stam, diende verzoeker het antwoord eveneens schuldig te blijven. Verzoeker kwam in dit kader namelijk niet verder dan te stellen: “*Gewoon Pashai’s en Pashtouns*” (*ibid.*, p.8). Voorts gaf verzoeker aan dat een zekere Amanullah het districtshoofd was bij zijn vertrek doch wist verzoeker niet welke andere personen er naast deze persoon districtshoofd waren (*ibid.*, p.15). Wie de provinciegouverneur van Laghman was, wist verzoeker evenmin (*ibid.*, p.15). Daarenboven bleek verzoeker zich niet te kunnen herinneren of hij ooit te maken kreeg met natuurrampen zoals aardbevingen, overstromingen of orkanen in zijn regio van herkomst (*ibid.*, p.15).

Ook verzoekers asielrelaas ontbeert iedere geloofwaardigheid. Inzake dit relaas, wordt in de bestreden beslissing namelijk op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Zo merkte het CGVS eerst en vooral op dat u erg weinig kon vertellen en zeer vaag bleef over uw problemen. Om het CGVS te overtuigen van uw problemen werden verschillende documenten door u neergelegd (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze erg weinig bewijswaarde hebben. Zo kon u amper iets zeggen over de documenten die u neerlegde op het CGVS. U wist enkel dat het brieven waren die geadresseerd waren aan u en geschreven zijn door de taliban (CGVS, p. 4). Wat er in de brieven staat weet u niet. U verklaart dat u het niet weet doordat uw moeder en u niet kunnen lezen. Het is echter zeer onlogisch, en weinig ernstig te noemen, dat u en uw moeder niet wilden weten wat er in de brieven staat. Er wordt verwacht van verzoekers om internationale bescherming dat ze kunnen vertellen wat ze precies neerleggen ter staving van hun relaas. Dat u en uw moeder niet kunnen lezen is geen afdoende reden om te verklaren waarom u niet weet wat de inhoud van de documenten is. Er zijn immers nog andere manieren om te achterhalen wat in de brieven geschreven staat. Zo kan logischerwijs verwacht worden dat u aan iemand die wel kan lezen zou vragen wat er in de documenten staat. Dat u dit aan niemand gevraagd hebt is weinig doorleefd aangezien verwacht wordt dat u iets meer interesse zou vertonen in uw eigen problemen, in casu quod non (CGVS, p. 5).*

*Aangezien uzelf niet kon vertellen wat in de documenten stond werd besloten om ze te laten vertalen. Uit de vertaling (Administratief dossier – Groene map, stuk 5) bleek echter dat het niet enkel dreigbrieven waren die u neerlegde. Ook zat er een brief in die geschreven was ter bevestiging van de feiten die zich afgespeeld hadden tussen u en uw neven in het dorp en waarbij uw vader gedood werd. Het is echter onlogisch dat u niet wist dat dergelijke brief tussen de documenten zat die u neerlegde. Een brief ter bevestiging van de feiten wordt immers verkregen doordat dit gevraagd wordt aan derden die op de hoogte zijn van de gebeurtenissen. Dergelijke brieven hebben dus een gesolliciteerd karakter waardoor verwacht kan worden dat u in dergelijk geval wel weet hebt van het document en de inhoud ervan.*

*Er werd bovendien opgemerkt dat de inhoud van voorgaande brief strijdig is met uw verklaringen aangaande wat gebeurd is in Afghanistan. Zo staat er neergeschreven dat u in 1391 (= 2012) gevochten hebt met de zoons van uw oom. Het gevolg hiervan was dat uw vader gedood werd door deze zoons. U bent toen, omdat u jong was, gevlucht om uw eigen leven te redden. Verder stelt de brief dat uw leven in het land nu moeilijk is en dat het gevaar bestaat dat u zal gedood worden (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Er kan dus met andere woorden afgeleid worden dat uw vader zagezegd gedood werd omdat u vocht met uw neven en dat u daarna weggevlucht bent vandaar. Later moest u het land ontvluchten omdat uw leven er moeilijk was en u het risico liep om gedood te worden. Het voorgaande valt echter niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS, zijnde dat uw vader gedood werd omwille van een grondconflict en dat u daarna altijd binnen in het huis bleef (CGVS, p. 10, 15, 18). Wat er ook van zij, het is duidelijk dat u geen klare wijn schenkt over uw leven in Afghanistan.*

*Verder dient opgemerkt te worden dat het erg onlogisch is dat er brieven geadresseerd werden aan u. Zo konden u en uw moeder namelijk niet lezen (CGVS, p. 4, 5, 10). Bijgevolg mag het vreemd heten dat uit de vertaling van de brieven blijkt dat u telkens de volgende dag opgedragen werd om zich te vertonen bij de instanties van de taliban (Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Wat het des te onlogischer maakt dat een brief bezorgd werd aan u is de vaststelling dat u reeds meerdere jaren vertrokken was uit Afghanistan op het moment dat de brief geschreven werd. Zo ontving u de eerste brief op 21/09/1443 (Islamitische datum) wat overeenstemt met 7 april 2022. De tweede brief werd geleverd op 12/11/1443 (Islamitische datum) wat overeenstemt met 12 juni 2022. De derde brief werd geleverd op 29/04/1401 (Afghaanse datum) wat overeenstemt met 20 juli 2022. Uit uw verklaringen op het CGVS kan afgeleid worden dat u meer dan drie jaar nodig had om van Afghanistan naar België te reizen (CGVS, p. 20). Aangezien u op 16 mei 2021 toekwam in België (Administratief dossier – Inschrijving van de asielaanvrager) kan bepaald worden dat u vertrok in 2018. Het houdt bijgevolg weinig steek dat de taliban nog brieven, geadresseerd aan u, bezorgen nadat u maar liefst vier jaar weg bent uit het land. Het is weinig aannemelijk dat de taliban geen weet hebben van uw vertrek uit Afghanistan. Zo kan u namelijk al vier jaar lang niet meer gezien zijn in Afghanistan. U beweert nochtans dat de taliban een goed georganiseerde groepering die over een sterk netwerk doorheen gans Afghanistan beschikken (CGVS, p. 20).*

*Het mag trouwens de nodige verbazing wekken dat in de tweede brief neergeschreven staat dat als u niet opdaagde de taliban het bevel zouden krijgen om uw huis in brand te steken (Administratief dossier – Groene*

map, stuk 5). Dit is iets wat klaarblijkelijk niet gebeurd is aangezien uw moeder op heden gewoon thuis is in het dorp (CGVS, p. 12).

Het CGVS merkt ook op dat de door u voorgelegde documenten fotokopies zijn waarvan de bewijswaarde relatief is. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De vaststelling dat u documenten neerlegt waarvan u de inhoud niet kent is weinig ernstig te noemen. Het is ook bijster absurd dat na de vertaling van de brieven blijkt dat de inhoud niet overeenstemt met uw verklaringen en tevens niet past binnen een logisch geheel. Het CGVS dient u er daarom op te wijzen dat deze vaststelling op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen.

Uw verklaringen omtrent het stuk grond, wat tot uw problemen geleid heeft, houden bovendien erg weinig steek. Zo wordt het stuk grond sinds de dood van uw vader niet gebruikt (CGVS, p. 16, 17). Dit is echter erg onlogisch aangezien enkel uw moeder nog in het dorp is en zij dus de enige is die kan ingaan tegen uw neven. Gelet op de huidige context, voor vrouwen, in Afghanistan is het totaal niet aannemelijk dat uw moeder dit zou kunnen, temeer uw moeder ook nog eens erg oud is (CGVS, p. 5). Dat uw neven het stuk grond niet gebruiken omdat ze niet kunnen doordat jullie, zijnde u en uw broer, nog leven weet evenmin te overtuigen (CGVS, p. 17). Zo is er geen enkel bewijs voorhanden dat het stuk grond eigenlijk aan jullie toebehoort (CGVS, p. 17). Ook kan verwacht worden dat talibancommandanten, wat uw neven zijn volgens u, voldoende macht hebben om in een ruraal dorp te nemen wat ze willen (CGVS, p. 16). Dat uw moeder alleen in het huis woont (CGVS, p.3) staat overigens in schril contrast met de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat vrouwen precies vanwege tradities zoals de pashtunwali en dat zeker weduwes zoals uw moeder een bijzonder lage plaats hebben op de maatschappelijke ladder, en dat het ongehoord en ondenkbaar is dat een vrouw in Afghanistan alleen zou wonen, of zelfs alleen met haar kinderen, zonder een volwassen man in het huishouden (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie) Dat het beeld dat u schetst van uw levensomstandigheden in Afghanistan flagrant strijdig is met de culturele context van dat land, onderstreept verder dat u de Belgische instanties om de tuin probeert te leiden.

(...)

U legde tevens ook tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen af over de malik (=dorpshoofd) en uw neven. Zo verklaarde u dat uw neven de grond niet aanraakten omdat ze bang zijn van het dorpshoofd (CGVS, p. 17). Iets later verklaarde u merkwaardig genoeg dat de malik jullie destijds niet kon helpen omdat hij ook, net zoals u, bang was van deze mensen omdat ze erg machtig waren. Uw verklaring raakt echter kant noch wal aangezien u zelfs nooit hulp gevraagd hebt aan het dorpshoofd (CGVS, p. 18-19).

Het past bovendien ook niet binnen een logisch geheel dat er geen hulp gezocht werd in Afghanistan (CGVS, p. 18). Er kan immers verwacht worden dat er stappen genomen zouden worden om het probleem op te lossen, in casu quod non.

Daarnaast is het volstrekt onduidelijk waarom uw neven, de talibancommandanten, u en uw broer niet op hetzelfde moment als uw vader gedood hebben. Dan ging de grond onmiddellijk aan hen toebehoren en was het probleem direct opgelost voor hen (CGVS, p. 17). U was inderdaad nog jong maar de taliban worden niet geroemd vanwege hun zachtaardigheid.

(...)

Het is tevens erg merkwaardig dat u verklaarde dat er na uw vertrek uit Afghanistan niets meer gebeurd is (CGVS, p. 19). Er kan nochtans vanuit gegaan worden dat uw problemen niet zouden ophouden met bestaan doordat u het dorp verliet. Temeer de taliban naar uw huis kwamen voor uw vertrek en u wilden meenemen. Daarom werd besloten dat u weggestuurd moesten worden (CGVS, p. 18). Het mag gelet op het voorgaande ook verbazen dat u niet weet of de taliban na uw vertrek nog langskwamen bij u thuis op zoek naar u (CGVS, p. 19).

Verder legt u heel warrige verklaringen af over de reden waarom de taliban u werkelijk viseerden. Naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe verklaarde u dat de poging tot rekrutering van uw persoon een voorwendsel was om u te doden en op die manier uw eigendommen te verkrijgen (CGVS, p.19, 20). Voordien had u verklaard Afghanistan verlaten te hebben omdat de taliban naar uw huis kwamen en u wilden meenemen om te werken voor hen, niks meer, niks minder (CGVS, p. 16). Iets later verklaarde u echter niet te weten waarom de taliban u wilden meenemen. U beweert dat u toen zeer jong was en dat u daardoor niet wist waarom ze u wilden meenemen (CGVS, p. 18). Voorgaande bewering is echter niet geloofwaardig aangezien u op het moment van uw vertrek reeds meerderjarig was. Het mag dus ten stelligste verbazen dat u niet consistent kan zijn over waarom u Afghanistan werkelijk moest verlaten. Nochtans liet u bij DVZ ook al optekenen dat u Afghanistan moest verlaten omdat de taliban u wilden rekruteren en u weigerde. Ook wilden de taliban dat uw broer het leger verliet en zich eveneens aansloot bij de taliban (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Uw uiteenlopende verklaringen doen uw geloofwaardigheid uiteraard geen goed. Dat de taliban indien ze het werkelijk op u gemunt hadden niet onmiddellijk achter u (en uw broer aangingen) vanwege het grondconflict raakt overigens kant noch wal.

*Het is ook volstrekt onlogisch dat de taliban nooit uw huis binnengekomen zijn om u te zoeken. Er kan immers verwacht worden dat als de taliban werkelijk geïnteresseerd waren in u dat ze toch eens uw huis doorzocht zouden hebben, in casu quod non (CGVS, p. 19).*

*Voorgaande vaststellingen doen vermoeden dat er heden ten dage geen sprake is van een betekenisvol grondconflict. Er kan immers verwacht worden dat uw neven, de talibancommandanten, het stuk grond niet onaangeroerd zouden laten als ze bereid waren om er voor te doden en op heden geen weerstand meer hebben. Ook blaast u warm en koud tegelijkertijd over de reden waarom ze u wilden meenemen wat niet doorleefd overkomt. U weet immers zelf niet goed waarom de taliban werkelijk naar uw huis kwamen en vroegen naar u. Gelet op voorgaande vaststellingen kan het Commissariaat-generaal enkel vaststellen dat uw relaas weinig aannemelijk is."*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Aangezien verzoeker beweerde dat zijn vader in het kader van de voormelde problemen zou zijn gedood door zijn neven, kan evenmin nog enig geloof worden gehecht aan dit vermeende overlijden van zijn vader. De geloofwaardigheid van dit vermeende overlijden wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker hierover bovendien incoherente en uiterst vage verklaringen aflegde. Bij de DVZ verklaarde verzoeker op 24 juni 2021 immers dat zijn vader ongeveer negen jaren eerder, hetzij omstreeks 2012, zou zijn overleden (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Bij het CGVS gaf verzoeker meer dan een jaar later, op 1 augustus 2022, echter aan dat zijn vader acht tot negen jaren geleden, hetzij in 2013 of 2014 zou zijn overleden (administratief dossier, npo, p.11). Bovendien kon verzoeker, ondanks dat hij wel bij machte bleek om aan te geven hoe oud hij was (*ibid.*, p.6; verklaring DVZ, nr.4), zelfs niet bij benadering aangeven hoe oud hij was op het ogenblik waarop zijn vader zou zijn overleden (administratief dossier, npo, p.16). Dat verzoeker het beweerde overlijden van zijn vader niet op een precieze en coherente wijze kon situeren in de tijd, maakt dat aan verzoekers verklaringen dienaangaande geen geloof kan worden gehecht. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker het vermeende overlijden van zijn vader op generlei wijze staaft.

Verzoeker slaagt er bovendien niet in om het beweerde profiel en beroepsverleden van zijn broer aannemelijk te maken. Waar verzoeker beweerde dat deze broer na het verklaarde overlijden van zijn vader in het leger zou zijn gegaan, dient immers te worden vastgesteld dat aan deze bewering niet het minste geloof kan worden gehecht.

Vooreerst legde verzoeker inzake het moment waarop zijn broer bij het leger zou zijn gegaan frappant tegenstrijdige, uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af. In de vragenlijst verklaarde verzoeker immers dat zijn broer het leger vervoegde toen hij zelf ongeveer 14 jaar oud was (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.), hetgeen gezien verzoeker is geboren in 1998 zou betekenen dat zijn broer omstreeks 2012 in het leger ging. Bij het CGVS gaf verzoeker begin augustus 2022 echter aan dat zijn broer ongeveer 6 of 6,5 jaar geleden in het leger ging (administratief dossier, npo, p.6), wat zou betekenen dat zijn broer slechts in 2015 of 2016 het leger vervoegde. Bovendien bleek verzoeker daarbij niet in staat om aan te geven hoelang na het beweerde overlijden van zijn vader zijn broer bij het leger zou zijn gegaan (*ibid.*, p.17). Daarenboven wordt inzake het voorgehouden profiel en de voorgehouden beroepsactiviteiten van verzoekers broer en de documenten die verzoeker ter staving daarvan neerlegde in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*"U bent er daarnaast ook niet in geslaagd om het CGVS er van te overtuigen dat uw broer actief was voor het Afghaanse nationale leger. Zo legt u wel documenten neer van uw broer (Administratief dossier – Groene map, stuk 4) om dit aan te tonen maar u kan eigenlijk niet vertellen wat de documenten precies zijn. Dit omdat u niet kan lezen en u er ook niet naar gevraagd hebt (CGVS, p. 4), iets wat an sich al weinig ernstig te noemen is. Over uw broer zijn werk voor het leger kan u weinig tot niks zeggen. Zo had u, wat erg merkwaardig is, geen contact meer met uw broer toen hij het leger vervoegde. U hoorde, maar liefst, acht jaar lang niks van uw broer toen hij vertrok naar het leger (CGVS, p. 5-6, 12). Waar uw broer woonde toen hij in het leger zat weet u niet, wat zijn taak was weet u evenmin, er was simpelweg geen contact. Kortom, u kan eigenlijk niks vertellen over het werk van uw broer. Dat u dan plots, jaren na zijn verdwijning, na de machtsovername door de taliban, vanuit Turkije telefonisch gecontacteerd werd door hem omdat hij u toevallig op een foto van vrienden zag staan en deze vrienden uw telefoonnummer aan hem gaven waarop hij ook documenten van zijn werk naar uw moeder (!?) in Afghanistan stuurde (in plaats van naar u) en uw moeder op haar beurt de kopieën naar u zond, weet – en dit behoeft geen verder betoog - helemaal niet te overtuigen (CGVS, p.12-13). Totaal onverwacht krijgt u van uw lang verdwenen broer een stapel documenten (kopieën) waarover u eigenlijk geen zinnig woord kunt zeggen (zie supra). Ook stelt u met uw broer gesproken te hebben, dan weer betroffen het stemberichten, ook zou zijn gsm uitgestaan hebben na jullie eerste contact, vervolgens zou hij gsm's van anderen gebruikt hebben, ook suggereert u dat er deportaties zijn in Turkije waarmee u lijkt aan te geven dat u geen contact meer heeft met uw broer, u geeft ontwijkende antwoorden etc., het lijkt er vooral op dat u helemaal verstrikt raakt in uw eigen leugens. U dient er verder ook op gewezen te worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze zelf geloofwaardig zijn. Documenten alleen, zonder verklaringen, zijn bijgevolg niet bij machte om het CGVS te overtuigen van uw broer zijn profiel. Temeer corruptie en documentenfraude frequent voorkomt in*

*Afghanistan (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1). Volledigheidshalve dient bij het voorgaande ook opgemerkt te worden dat er geen enkel bewijsstuk neergelegd werd om aan te tonen dat u werkelijk verwant bent met de persoon aan wie de documenten toebehoren. Zo kan u geen foto neerleggen van u en uw broer tezamen (CGVS, p. 17). Ook werden geen identiteitsdocumenten, zoals een taskara of paspoort, van uw broer neergelegd. Supra werd evenwel al aangetoond dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de manier waarop het recente contact met uw broer tot stand kwam, en evenmin aan uw verklaring dat uw broer een soldaat was."*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig document aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verzoeker legde daarenboven manifest tegenstrijdige, uiterst vage en kennelijk ongeloofwaardige verklaringen af betreffende zijn beweerde uitreis uit Afghanistan. Bij de DVZ stelde verzoeker namelijk dat hij zelf zijn reis had geregeld en de smokkelaar had betaald (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.31). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat een vriend van zijn vader zijn reis had geregeld en hem wegzond, dat hij zelf niet wist wie de smokkelaar was, dat hij zelf niet wist waar hij moest gaan om zulke reis te regelen en dat hij ook niet wist hoeveel er voor zijn reis werd betaald (administratief dossier, npo, p.20). Dit klemt nog des te meer daar verzoeker in het geheel niet bleek te kunnen aangeven wanneer hij Afghanistan dan wel zou hebben verlaten. Hij wist niet op welke datum hij zou zijn vertrokken en kon zelfs het jaar en/of het seizoen waarin hij zou zijn vertrokken niet verstrekken (*ibid.*, p.20).

Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoekers houding en gedragingen nadat hij zijn land van herkomst verliet manifest onverenigbaar zijn met zijn voorgehouden problemen en nood aan internationale bescherming en dat deze afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker initieel gedurende verscheidene maanden verschillende veilige landen en lidstaten van de EU doorkruiste, dat hij in deze landen gedurende langere tijd vertoefde en dat hij in geen van deze landen op een gedegen wijze een verzoek om internationale bescherming deed gelden. Meer bepaald doorkruiste verzoeker gedurende vijf dagen Griekenland en gedurende vijf dagen Servië, verbleef hij daarna anderhalf jaar in een kamp in Bosnië en vertoefde hij 13 dagen in Italië (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32). In geen van deze landen diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in (*ibid.*, nr.22). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in een veilig land of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen en daarin zou volharden. Dat verzoeker naliel dit te doen en na zijn vertrek uit zijn land van herkomst dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk slechts op een gedegen wijze in te dienen in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Uit de voormelde houding en gedragingen van verzoeker blijkt duidelijk dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte maar het belangrijker vond om een land te zoeken en te bereiken dat precies aan zijn verwachtingen voldeed. Dit valt geenszins te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijn zelfverklaarde land van herkomst.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoeker tevens kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn contacten met zijn moeder. Hij kon bij het CGVS immers niet aangeven wanneer hij voor het laatst contact had met zijn moeder. Wanneer er gevraagd werd of dit dan reeds een tijd geleden was, kwam hij vervolgens opnieuw niet verder dan aan te geven dat hij niet wist wanneer hij nog contact had met zijn moeder (administratief dossier, npo, p.14-15). Dat verzoeker niet eens kon aangeven wanneer hij voor het laatst contact zou hebben gehad met zijn moeder, doet andermaal en finaal afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker heeft blijkens hetgeen voorafgaat op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, herkomst, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is een verwijzing naar de situatie in verzoekers zelfverklaarde land van herkomst (onder meer de situatie onder het talibanregime, de situatie voor personen die hebben verbleven in en terugkeren vanuit het Westen, de precaire humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden en de algehele veiligheidssituatie) verder niet dienstig en kan er met een verwijzing naar deze algemene situatie geenszins worden volstaan om in hoofdte van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient

tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

4.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, herkomst, familiale netwerk, profiel, levensloop, achtergrond, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële familiale netwerk, profiel, levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofd niet voorhanden is.

4.6. Betreffende het stuk dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt en omschrijft als “Aanvullende Nota”, dient te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

*“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”*

Te dezen blijkt dat in het door verzoeker neergelegde stuk slechts bij een standaardformulering wordt aangegeven: “Verzoekende partij bezorgt Uw Raad nog volgend(e) nieuw(e) element(en) die aantonen dat er wel degelijk aanleiding is in casu de beslissing van uitsluiting genomen in hoofd van verzoeker door de CGVS te annuleren en verzoeker integendeel de status van vluchteling toe te kennen.”. Vervolgens volgt louter een inventarisvermelding luidende: “1. medische stukken”. Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde stuk, dat slechts een verwijzing doet naar een bundel neergelegde medische rapporten die als bijlage werd gevoegd – ten overvloede, waarvan geen enkel is gesteld in de taal van de rechtspleging – doch zonder enige verdere duiding te bieden wat de inhoudelijke finaliteit is van deze “medische stukken”, wat verzoeker hiermede wenst aan te tonen en of wat hij hierdoor *in concreto* tracht te weerleggen, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

4.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

dhr. R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT